

ДЦ УНР висловив співчуття японському народові

Філадельфія (УІБ). — 3 приволю смерті японського імператора Гірогіто Державний Центр УНР висловив співчуття уряду, родині й цілому японському народові.

В листі до урядових чинників Японії, підписаному президентом УНР Миколою А. Лівницьким і головою уряду УНР Ярославом Рудницьким з датою 10-го

січня 1989 року, сказано, між іншим, таке:

„Як видатний політичний діяч і провідник свого народу в найскрутнішу добу його історії, він гідно й розумно виконав свої функції і завдання та вивів його з повсякденного хаосу на шлях добробуту й сили“.

Співчуття висловлено в українській мові.

В Нью Йорку відзначають роковини української незалежності

Нью Йорк. — В неділю, 22-го січня ц.р., тут о год. 2:30 по полудні, у приміщенні школи Ашер Ліві, Перша авеню і 11-та вулиця відбудеться заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Метрополі — Відділ УКК, академія для відзначення роковин української державності і соборності.

у програмі виступлять: мгр. Ігор Дябога (голова комітету) — відкриття, д-р Аскольда Лозинський — святочне слово, Студія Мистецького Слова Лілі Крушельницької, Володимир Куріло — рецитация та вокальний ансамбль „Дзвін“ під керівництвом Тамари Ліхолой.

Того ж дня в усіх україн-

ських церквах будуть відправлені Служби Божі в наміренні українського народу; в церкві св. Юра о год. 12-й дня. Організатори просять українську громаду і поодинокі організації з прапорами взяти участь в Богослуженнях і академії.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ В ТРЕНТОНІ

Ярдвілл, Н. Дж. — Тут у неділю, 22-го січня ц.р., о год. 3-й по полудні в залі парафії св. Юрія Переможця заходами громадського Комітету відбудеться свято незалежності і соборності. Доповідатиме відомий заслужений громадський діяч д-р Богдан Шебунчак, а в мистецькій програмі участь бере хор „Троянда“.

В Торонто стараються спровадити Ф. Гуменюка на його виставку

Торонто (Д. Даревич). — Заходами Йорк Університету в Торонто в неділю 29-го січня ц.р. відбудеться відкриття особистої виставки одного з найбільш відомих і талановитих українських мистців Федосія Гуменюка з Ленінграду. Виставка запланована як частина програми Меморіальної серії викладів ім. Проція на тему „Гласність в совєтській Україні“. Чи буде присутній на відкритті виставки сам мистець, ще невідомо, хоч зі сторони Йорк університету зроблено всі заходи, щоб уможливити приїзд Ф. Гуменюка на відкриття виставки в Канаді.

Ф. Гуменюк — добре відомий українцям на Заході як організатор перших й одиноких виставок українських мистців-неконформістів у Москві в 1975 і 1976 роках. Відомо також, що в наслідок цієї діяльності

мистець був позбавлений дозволу проживати в Ленінграді і від 1977 до 1983 року разом з дружиною Наталкою і дочкою Ульяною був змушений перебувати в Дніпропетровську, де умови для творчої праці були мінімальні, а контакт з мистецьким світом дуже обмежений. Керівник дніпропетровської Спілки художників Анатолій Ткач в той час заявив, що, „Таке мистецтво в нас ніколи не буде виставлятися“. Олександр Вусик, член Спілки письменників України у своїй наклепницькій статті у „Дніпропетровській Зорі“ з 26-го листопада 1982 року звинувачував Гуменюка в тому, що замість малювати „реалістично“, він говорить „мовою ребу-сів-символів, химер і дво-значних натяків“ і що він не зображує „українську історичну дійсність, а дійсність якоїсь сумнівної лжесимволіки“.

ЗАХІДНЯ ПРЕСА ЗАГОВОРІЛА ПРО УКРАЇНЦІВ УСТАМИ І. ДЗЮБИ

Джерзі Сіті. Н. Дж. — Газета „Лос Анджелес Таймс“ подала з Москви статтю, яку перелікували інші газети про відомого українського „націоналіста“ Івана Дзюбу, який був заарештований на початку 1970-их років за його протести відносно „русифікації“ України. Він відновив свою атаку в грудні 1988 року, стверджуючи на сторінках провідного журналу Комуністичної партії „Комуніст“, що сучасна совєтська система веде українську культуру до замирання. Статтю написав Майкел Паркс.

І. Дзюба, одна з найвищих постатей генерації дисидентських інтелектуалістів, який виринув на поверхню два десятиріччя тому, аргументує в журналі „Комуніст“, що дальший натиск на українську та на інші неросійські культури тільки заохочує до сильного зросту антисовєтського націоналізму, що ставить політичну єдність країни в ризикований стан.

Стаття Дзюби, яку „Комуніст“ передрукував з однієї української газети, як один з найкращих політичних коментарів за 1988 рік, підкреслює турботи провідництва партії щодо націоналізму, який відроджується по Совєтському Союзу, як

серйозну загрозу для політичної єдності країни. Стаття також підтримує зусилля партії, щоб знайти відповідні компроміси для згладження цих напружень.

Вадим Медведєв, голова партійної ідеологічної комісії, скликав недавно старших партійних службовців з усієї країни на конференцію в Москві, щоб обговорити наростаючий націоналізм та міжетнічні напруження.

Медведєв сказав, що на жадну проблему не треба дивитися тільки як на наслідок „перестройки“, тобто широкої політичної, економічної і соціальної програми Михайла Горбачова для перебудови країни.

Совєтська новинарська агенція ТАСС, у своєму повідомленні, поклікалася на Медведєва, який сказав на конференції, що: „демократизація і гласність тільки поставили перед вічними проблемами, які нагромадились за десятиріччя, тому, що їх заховувало і ховано під „килим“, замість того, щоб їх викрити і розв'язати“.

Хоч Дзюба, літературний критик, обмежує у „Комуністі“ свій аргумент до мови, літератури, театру та іншого мистецтва, то проте його аргументи є ті самі, які він удокументував у своїй праці в 1965 році п. н. „Інтер-

В Україні зростає число автомобільних випадків

Київ. — Київська газета „Радянська Україна“ помістила у числі з 25-го грудня минулого року коротку, але дуже характерну і тривожну інформацію про правління Державної автомобільної інспекції про катастрофи на шляхах України, що їх допускються в першу чергу водії у п'яному стані.

„Випадок, що трапився неподалік Євпаторії, — пише газета, — характерний для минулого тижня. По полудні водій одного з підприємств Дніпропетровщини В. Коваль, підігрітий спиртом, повертався на вантажівці з села Чорноморського. Він, безперечно, знав, що сідати за кермом на підпитку небезпечно, до того ж, категорично заборонено. Та гору над здоров'ям глумом взяла зухвалість. Біда ж, як то кажуть, не примусила себе довго чекати. Виконуючи черговий маневр, машина вийшла на смугу зустрічного руху і зіткнулась з „Жигу-

лями“ (назва автомобіля). На совість хмільного В. Коваль — четверо забитих і один поранений“. Газета записує: „Доки ж ні вчому невинні люди ставатимуть жертвами злочинної легковажності подібних горе-водіїв?“

За минулих сім днів, — говориться далі в інформації, — працівники Державної автомобільної інспекції затримали на дорогах республіки 3,244 любителів хмільних поїздок. „Дивує, додає газета, неже боротьба з пияцтвом на транспорті, справа тільки органів інспекції. А де ж відповідальні особи, громадськості?“

Тільки за один тиждень виявлено 70,000 порушень дорожніх правил. Загалом же за цей час у республіці зареєстровано 681 дорожній трагедії. При цьому 116 осіб загинули, а 701 були поранені, — пише в кінці інформації „Радянська Україна“.

В Елленвіллі відбувся зимовий табір СУМ—ТУСМ

Елленвілл, Н.Й. — У дніх від 26-го до 30-го грудня минулого року тут на Оселі Спілки Української Молоді відбувся черговий зимовий ідеологічно-політичний табір, організований спільно Крайовою Управою СУМА і Т-вом Української Студіючої Молоді ім. Міхновського. Табір нараховував 112 молодих учасників-студентів, сумішців, пластунів і гусарів, які прибули сюди з різних міст З'єднаних Штатів Америки і Канади, а деякі навіть з далекої Австралії, Великобританії й Німеччини.

До багатонаціональної програми причислялись також деякі новоприбулі з України правозахисники, колишні політв'язні: Петро Рубан, Стефанія Січко, Йосип Тереля і Оксана Мешко. Таборники були дуже захоплені їхньою присутністю і виступами.

Формально табір відкрито апелем перед пам'ятником героя. Командант табору Юрій Микитин привітав учасників і гостей з України, яких молоді студенти зустріли рясними оплесками. Ввечері того дня, тобто у понеділок, 26-го грудня, відбулась традиційна „Яли-

нка“ з програмою присвяченою боротьбі в Україні. Причому нагоді Роман Зварич, член команди, вголосив коротке, але багатомовне слово про значення табору, зокрема його гасла: „Плакати героїчне християнство“. Зі словом виступили вже згадані недавно прибулі з України, зробивши велике враження на присутніх. Програма „Ялинка“ закінчилась заспіванням святох присвячених героям України.

Потім відбувся цікавий і корисний панель присвячений трьом подіям, 50-річчю з дня смерті полк. Євгена Коновальця; визвольним процесам в поневолених Московському країнах, на якому виступили представники Естонії, Польщі й Афганістану і сучасним національно-визвольним процесам в Україні з доповідями П. Рубана, С. Січки, Й. Терелі і О. Мешко. Порушені в панелі питання були предметом ширшої дискусії.

Таборники вислухали також доповіді на теми: „Вступ до політичних наук“, „Світова і українська політична теорія“, „Україна на міжнародній арені“, „Історія українських визвольних змагань в XX столітті“, „Гласність — як перспектива й небезпека для визвольної боротьби“, „Культурно-обмін — переступаючи лінію“.

„Теорія революції і українська національна революція“, „Українська церква в катакомбах“.

Крім уже згаданих, викладачами на таборі були ще: о. Роман Мірчук, Володимир Заричський, Осип Рожка, Ігор Дябога, Роксоляна Лозинська, Петро Шмигель, Микола Гришкован. (Закінчення на стор. 4)

СВЯТО СОБОРНОСТІ У ПОВІТІ ВЕСТЧЕСТЕР

Йонкерс, Н.Й. — Український Конгресовий Комітет Америки повіту Вестчестер влаштував у неділю, 22-го січня ц.р., свято 70-ліття соборності і 71-ліття незалежності України. О год. 10-й ранку Служба Божя і Панахида в українській католицькій церкві св. Михайла, а в год. 12:30 по полудні підписання прокламації і піднесення українського національного прапора біля ратуши. Святочна академія відбудеться о год. 4-й по полудні в залі дому СУМА, 301 Палісейд авеню, де промовлятиме судя д-р Богдан Футей. В мистецькій програмі візьмуть участь оперний співак Степан Шкафаровський, танцювальний ансамбль осереду СУМ „Чайка“ під мистецьким керівництвом Ореста Русинка та декламаторка Оля Шкафаровська-Рудик.

У Празі розігнали демонстрацію

Прага. — В неділю, 15-го січня ц.р., тут відбулась велика демонстрація пражан та мешканців інших міст Чехо-Словаччини, присвячена пам'яті студента Яна Палаха, який закінчив життя самогубством 16-го січня 1969 року на знак протесту окупатів країни совєтською армією і військами країн Варшавського Пакту. Мліція вжила проти демонстрантів водомети, гумові палиці і собак. В зударі з поліцією один демонстрант був серйозно поранений, багато інших дістали легкі травми. Туристи зі західних країн бачили, як агенти в цивільному арештували людей. Кількість заарештованих ще невідома.

Задовго до початку демонстрації влада попередила, що забороняє демонстрацію. Минулої п'ятниці і суботи мліція поставила вартових коло домі, в яких живуть активісти правозахисного руху, щоб перешкодити їх участі в демонстрації.

Не зважаючи на прийняті заходи, у неділю рано сотні людей стали збиратися недалеко від Вацлавської площі, де 20 років тому Ян Палах покінчив зі собою. По полудні демонстранти рушили в напрямі площі і недалеко від неї були зустрінуті заганами мліції. Очевидці розпові-

дають, що мліція вжила слізоточивий газ. Однак інші свідки заперечують це.

Кореспондент агентства АП Телі Вєр повідомив з Праги, що останніми днями могила Яна Палаха стала місцем сотень пражан. Хоч у 1973 році влада тайно розкопала гроб з залишками Палаха і поховала у селі, де Ян народився, на місці його колишньої могили в останні дні виростили гори квітів. Тут постійно можна бачити пражан, багатьох з яких ще не було на світі, коли Палах приніс себе в жертву.

„Палах є одним з найбільш яскравих символів у боротьбі за свободу Чехо-Словаччини“, — сказала кореспондентів АП жінка, яка прийшла на колишню могилу Палаха. Друга жінка сказала: „Тут був похований герой за наше визволення“.

Пресові агенства передають, що під час демонстрації її учасники викрикували „Свобода! Свобода!“ і співали національний гімн.

Розгін демонстрації стався через кілька годин після того, як у Відні делегація Чехо-Словаччини підписала резолюцію міжнародної конференції про права людини, згідно з якою в країні повинні бути дозволені демонстрації.

ТАСС вибається за „ленінаканське чудо“

Москва. — В суботу, 14-го січня ц.р., стало відомо, що повідомлення ТАСС про врятування шістьох чоловіків через 35 днів після землетрусу не підтвердилось.

Айказ Аюкян і його сестра вигнали сюди історію для того, щоб Аюкяна покласти в ліпшу ерванський лікарню. Історія про врятування шістьох лєнінаканців облетіла весь світ і стала сенсацією 12-го січня. Всі газети опублікували фотографію негеленого обличчя Аюкяна, а інтерв'ю з ним показували на телебаченні. Але вже на другий день

з'ясувалось, що багато фактів не підтвердилось. Виявилось, що Аюкян вже 6-го січня лежав у лікарні та що він багато чого не пам'ятає, що й підтвердили лікарі. Серед тих, що постраждали від землетрусу, виявилось багато людей з прізвиськом Аюкян. Крім того, всім хочеться вірити в щось добре, тому люди так легко повірили, що це чудо справді було.

ТАСС просить пробачення в представників совєтської закордонної преси, за те що повідомили про „чудо“, не перевіривши факти.

У СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Греції повідомило кореспондентів, що грецькі військові частини сташоновані у східній частині країни, були поставлені в гостре поготівля після того, як радари, станції зареєстрували на екрані турецькі військові літаки над грецькою територією. Греція, у зв'язку з цим тривожним випадком, запротестувала перед урядом Туреччини і застерегла собі право зістрілювати чужі літаки, які без дозволу порушуватимуть в майбутньому грецьку територію.

У НАСЛІДОК ЗУДАРУ двох поїздів в Бангладеш там загинуло 110 осіб, а понад 1,000 осіб були поранені і багатьох з них треба було поспішно перевезти до шпиталів. В неділю вранці, 15-го січня, в центральній частині країни зударились пасажирський і поштовий поїзди. Покликана до життя урядова комісія буде пробувати встановити причину катастрофи. Правдоподібно машиністи поїздів бачили, що вони знаходяться на одних рейках, але вже не могли стримати поїздів. Ця залізнична катастрофа була одною з найбільших в історії Бангладеш.

ЗАВДЯКИ АМЕРИКАНСЬКИМ гелікоптерам, які знаходились в околиці потоплюючого ірландського риболовного корабля, можна було врятувати залого. Випадок трапився в неділю, 15-го січня, і американські гелікоптери перші відібрали тривожний сигнал „СОС“; негайно поїли в напрямі пошкодженого корабля, повідомивши спершу свій матерій корабель. Випадок трапився в Антлантському океані, приблизно 300 миль на захід від берегів Ірландії. Рятункова акція тривала понад шість годин. Ніхто з моряків і помічного персоналу в числі 40 осіб не загинув, усіх врятували гелікоптери. В околиці пошкодженого корабля не було близько ані одного корабля.

ВНУТРІШНЯ НІКАРАГУАНСЬКА опозиція до сандіністського уряду запротестувала проти накладення ембарга З'єднаними Штатами Америки на вивіз товарів до Нікарагуа крім медикаментів, з огляду на те, що тамашній прокомуністичний і промосовєтський уряд провадить за введенням протегів й демократичної системи в країні, згідно з постановами гватемальської конференції. „Санкції на вивіз товарів були помилково ЗСА із самого початку“, — заявив керівник опозиційної коаліції Карлос Уємбєз. Він вважає, що нова вашингтонська Адміністрація президента Джорджа Буша повинна змінити цю ситуацію. Багато спостерігачів й економістів вважають, що економічне ембарго не мало великого впливу на зміну політики сандіністів. Уряд президента Данієля Ортеги Саведри закуповував, наприклад, запасові частини до американських автомобілів в багатьох латиноамериканських державах, або в Європі. Тому, що жадна інша країна, крім ЗСА, не проголосила ембарга, сандіністи дають собі якийсь раду, очевидно, з допомогою Москви і Куби.

У ВІДНІ ЗАКІНЧИЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

Відень, Австрія. — Представники 35-ох країн нарешті закінчили тут конференцію європейської безпеки і співробітництва, яка з перервами, тривала повних два роки. Головною причиною довготривалості конференції були не так політичні, як військові і гуманітарні справи. Тепер, коли керівник Совєтського Союзу Михайл Горбачов публічно, згідно на сесії Генеральної асамблеї ООН в Нью Йорку, заявився за зменшенням військових частин і зброї, в загальному на 500,000 вояків і 10,000 танків а в сателітних країнах на 50,000 вояків і 5,000 танків, злібералізував еміграційну політику, дозволив багатомільйонним правозахисникам чи в'язням виїхати на Захід, ситуація у Відні значно поліпшилась, під кожним зглядом.

Обидва міністри закордонних справ, Джордж Шульц і Едуард А. Шеварднадзе, як також міністри 33-ох інших країн, започаткували у Відні розмови про дальші розроблення, а згідно зменшення стратегічної ядерної зброї та вирівняння збройних сил обидвох оборонних союзів.

Віденський кінцевий акт передбачає більше звободи для країн Східної Європи, тобто для сателітних держав, більшу свободу релігії, подорожування і еміграцію на Захід, поліпшення відносин на відносно прав людини і виміну людьми й ідеями, в дусі Гельсінкських угод підписаних в 1975 році 35-ма країнами.

Віденський договір дає також перший раз в історії існування Гельсінкських угод, право західним спільникам підносити проблеми прав людини на Сході кож-

ного разу, коли ці проблеми виринатимуть і коли права людини будуть порушуватись будь-якою комуністичною державою.

„Це є знаменитий документ, договір, який може відіграти історичну роль у відносинах між Сходом і Заходом“, — заявив голова американської делегації амбасадор Воррен Зіммерман. Він і багато інших західних дипломатів погоджуються з тим, що Гельсінкські угоди визнали за Московію право контролю над повсюдною Східною Європою, але вони також змінили контроль Заходу над справою порушення прав людини і посилили старання цілковито відкрити залізну кurtину, яка герметично була замкнена фактично аж до приходу до влади М. Горбачова. Західній і східній бльоки погодилися з думкою, що політичні й економічні зміни в СРСР, що їх почав поступово вводити в життя М. Горбачов, частинно поширяться також на озброєння і мали чималий вплив на вислід позитивного закінчення Віденської конференції.

Одною з більших концепцій Заходу для СРСР була погодженість ЗСА й інших країн відбутти в 1991 році конференцію у справі прав людини в Москві. Ця погодженість хто знає чи не була переломовим моментом, справі позитивного закінчення конференції, — кажуть спостерігачі. Очевидно, існує що й тепер чимало неясностей і непорозуміння та протестів, наприклад, Румунії та інших. Може тому британський амбасадор Лоренс О'Кіфф і підкреслює, що до ідеальних відносин Заходу зі Сходом ще далека дорога.

В Пармі святкують День Незалежності

Парма, Огайо. — Відзначення Дня Незалежності України відбудеться тут старанням Українських Злучених Організацій Клівленду в неділю, 22-го січня, о год. 4-й в залі православної парафії св. Володимира.

В програмі доповідь Мirona Василюка з Інформації-

йного Бюро у Вашингтоні, співи церковного хору при соборі св. Володимира під диригентурою Олега Махляка, прокламації посадижків, проголошення Української Рок. В год. 3:15 по полудні духовенство обох віросповідань відправить в соборі св. Володимира благодарний Молєбен.

В АМЕРИЦІ

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО Департамент енергетики у Південній Кароліні та відповідальні чиновники за оперативність виробні ядерної зброї, котра є розташована на берегах ріки Саванна, були свідомі того, що існують поважні, а то й загрозливі, недомогання в цій виробі ще поки її було закрито, як небезпечно. Коли у 1987 році відповідала фірма Е. І. до Понт де Немурс заявила, що відмовляється від продовження свого контракту, то її головний директор особисто заповнив секретаря Департаменту енергетики і шефа штабу президента Р. Регена, що виробня знаходиться в добром стані. Тепер фірма Вестінггауз Електрик, котра мала перобрати завідування виробні від 1-го квітня, ц.р., заявила, що її не було сказано в якому поважному і загрозливому стані знаходиться ця виробня, коли вона сталася отримати контракт на її урукомлення та ведення.

ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації твердять, що всі новоіменовані виконавці економічної політики новообраного президента Джорджа Буша, — це ідеологічні агностики, які ввсело віддані кінцевим результатам економічної політики. Але новообраний Президент ще не дав їм своїх остаточних напрямків, які мали б служити їм дороговказами для досягнення його мети тобто зменшення дефіциту та продовження існуючого добробуту. Але вже поволі закрючуються їхні напрями, які виходять із заложення, що існує загальний крайовий нахил позичати і витратити гроші, але не ошаджувати та інвестувати. На їхню думку, щоб продовжити теперішній добробут на майбутнє, треба в першу чергу стримати цей поганий нахил і то чимкоріше.

НА РІЧНИЙ КОНФЕРЕНЦІЇ Американської асоціації пропагування науки у Сан Франціско, науковці з п'ятьох наукових інституцій говорили про те, що є експериментальні позначки, що здоровий ментальний підхід у пацієнтів з хворобою АІДС може мати вплив на стан їхнього здоров'я. Однак пов'язання між розумом і хворим тілом залишається й надалі нев'язаним, а критики квестіонують чи справді психологічні фактори можуть змінити напрямок цієї вірусової недуги, з якої досі, як відомо, ніхто не виликувався.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН у телевізійному інтерв'ю на програмі телевізійної мережі Сі-Бі-Ес, „Фейс то Фейс“ з ньюйоркським римо-католицьким кардиналом Джаном О'Конором заявив, що „Америка доти не буде повної цивілізованою країною поки не зупинить абортів“.

СВОБОДА **СВОБОДА**
 FOUNDED 1893
 Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
 Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
 Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
 UNA members 1 year* — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda
 Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 Second-Class Postage paid at Jersey City, N.J.
 Передплата на рік \$40.00 на 6 місяців — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00 Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00 Чек, грошові перекази виставляти на "Свобода"
 P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Прощальна промова Президента

У середу, 11-го січня 1989 року, ввечері президент Роналд Реген виголосив із свого кабінету у Білому Домі через радіо-телевізійні станції прощальну промову до народу, закінчуючи своє восьмирічне урядування, як голова американської великодержави. Це не був балас його успіхів і невдач, а радше сантиментальний спогад і сполука особистих спогадів і політичних міркувань. Реген піддав під сумнів називання його „великим комунікатором“, але саме цей його останній виступ засвідчив, що він уміє нав'язувати тісний духовий зв'язок із слухачами, він уміє промовляти так, щоб не було демагогії, але був патріотизм, був оптимізм і був традиціоналізм — все те, що по душі величезної більшості американців.

За найбільший свій успіх Президент вважає дві речі: стабілізацію економіки і піднесення моралі в народі. Щодо економіки він казав правду. Бож переборів він інфляцію, зменшив безробіття, не наклав нових податків. Але щодо моралі — то це вже річ дискусійна. Якщо Реген мав на увазі привернення у масі американських людей довіри до майбутності і до стабільності відносин — то так і сталося. Але Реген забув, що ми переживаємо епоху революції у світі поглядів на мораль і етику. Щорічний мільйон вагітних малолітніх дівчат — це явище, якого легковажити не можна і промовчувати. Реген у своїй промові, яка була блискуча, як риторичний зразок, говорив тільки про позитиви з промовчанням будь-яких негативів. У негалих коментарях після закінчення його виступу правильно звернено увагу на такі негативи, які сталися за урядування Регена, як утрати кількохсот воїнів у невдачній інтервенції у Лівані, — як астрономічний дефіцит державного бюджету і такий же дефіцит у торгівлі зовнішнім світом. Реген говорив теж про покращання взаємин із СРСР та прихильно висловився про президента Михайла Горбачова, промовчавши, очевидно, що колись він назвав СРСР „злющою імперією“ і що ця злюща імперія залишилася такою жеза гласності та перебудови Горбачова. Роналд Реген не згадав ні словом про свої минулі труднощі у праці і співпраці з ворожим йому Конгресом і тільки в одному місці посередньо висловився похвально про свого наступника, Джорджа Буша. Мовляв: він залишає свій пост у добрих руках. Його прихильні для Горбачова завваги були напевне подумані, як промовчання шляху до дальших американсько-советських переговорів, уже за урядування Буша — і це був добрий тактичний хід.

Слухаючи промову Роналда Регена і привидляючи йому на телевізійному екрані треба було співчувати цій небуденній, насправді історичній постаті. Косметичне прикрашення його не зуміло закрити глибоких зморщок на його все ще гарному, але вихуділому обличчі. Треба було подивляти гарт духа цієї непересічної людини та признавати йому правду, коли він говорив із щирим сантимаментом, як то він відпочивав у своєму домі у Каліфорнії, куди скромнішому і тихішому, як Білий Дім, з вікна якого він міг споглядати на річку Потомак. Це була блискуча промова людини, яка перейшла довгий життєвий шлях, почавши від скромного газетного референта спортивних справ по чероз кар'єру фільмового актора і двократного губернатора Каліфорнії, аж до найвищого в Америці державного посту.

Він насправді був у цій своїй промові „великим комунікатором“ і він дійсно був автором „революції Регена“, — якої не відповідало. Цю революцію він вбачав у зацепленні віри в найширших колах американського суспільства, віри в світлу майбутність американської батьківщини. Своєю „революцією“ він бачить в обмеженні екзекутивної влади: не влада має керувати народом, а народ має керувати владою. Червоною ниткою тяглася по чероз всю цю прощальну промову популярно висловлювана правда, що державна влада в Америці походить від народу, працює для народу і залежна від народу.

Коли Роналд Реген говорив про демократію, як ідеал і реальну дійсність в Америці, то говорив щиро і правдиво. Він не згадував про комунізм, як протилежність американській демократії, але кожний вдумливий слухач цієї промови, яка була ланом у честь демократії, мусів наче автоматично згадувати комунізм, який все ще панує на велетенських просторах Євразії.

Роналд Реген прощався з Білим Домом і прощався з народом, якому служив вірно, залишаючись у вдячній пам'яті народу.

Адже в основі своєї конституційної підвалини УНРРепубліка відображала самі гуманні і народоправні ідеї та ідеали українського народу і всього цивілізованого світу. Український народ мав всі підстави й умови користуватись квітучим життям, добробутом і свободою. Для того він мав не лише працьовитого трудника, але й талановитий український народ та Богом даний скарб — багатющу українську землю, як на поверхні так і в надрах її. Чому ж ми не є господарями цього Божого дару?

Про це можна говорити „за“ і „проти“, але найбільш очевидна причина є та, яка турбувала і турбує духовних і державних мужів України віками — це брак у нас національної єдності і братньої солідарності. Пригадаймо князя Ярослава Мудрого, який був рішучим ворогом політичного крутиства, лідером і символом не партії, класу чи окремої провінції України, а державним мужем усієї країни, всього українського народу. Він постійно і терпеливо нагадував, що лише „В єдності сила, в терпінні перемога“, що „Нація вища за класи; держава вище за партії“, що „Справа здобуття

Передрук деякими газетами статті А. Бедрія „Україна для українців, чи для кого?“, свідчить про те, що започаткована „Національною Трибуною“ полеміка триває, її шукане припинення нікого не могло б задовольнити. Я вже писав: полеміка нам конче потрібна — без неї неможливо побачити, чим сьогоднішня Україна відрізняється від тієї України, якою вона була п'ять чи вісім десятиліть тому. А побачити треба — побачити ясно, чітко, без будь-яких ілюзій, з повним усвідомленням об'єктивної реальності. Маючи в голові образ України 1900 року, коли Микола Міхновський висував гасло „Україна — для українців“, на терені сьогоденної України не можна зловити ні розуміння, ні відчутної підтримки. А саме це гасло обстоюють А. Бедрій і його прибічники („Шлях Перемоги“ з 4-го грудня 1988 року).

Гасло — це вістря політичної програми. Воно мусить бути міцним і гострим, як наконечник списа. Таким воно виглядає лише в тому разі, коли його підтримують не одиниці, навіть не тисячі, а мільйони. Абстрактних теоретизувань тут замало — потрібна жива практика. Отож, я раджу прибічникам згаданого гасла підняти його в себе над головою не у Вашингтоні, або Чикаго, а в Києві, Харкові чи Одесі. Не бійтеся — вас ніхто не є арештують. А якщо й арештують, то ми ж такі козацького роду. Мільйони українців пройш-

ли ці страдницькі шляхи. Близько 20 мільйонів наших земляків упродовж семи десятиліть загинули від куль, сибірських морозів, чи страшливого голодомору. Майже половина української нації то нежизні нас може налякати простий експеримент? Його ж треба повторити не раз, не двічі, а тисячу разів — і лише після цього висновувати, гідність ваше гасло в сучасній Україні, чи не гідність. А доки ви, панове, свої теорії не перевірили на практиці, чому я повинен їм вірити?

Досвід п'ятидесятилітньої давності в даному разі бути аргументом не може. До речі, і тоді було ясно, що цей досвід не обіцяє перемоги. Люди піднялися на збройну боротьбу не тому, що дуже вірили в перемогу, а тому, що десь-таки треба було помирати: у сталінських, або гітлерівських окопах. Так ліпше ж накласти голову за рідну землю, ніж за її найлютіших ворогів. Я вже нагадував, що Українська Гельсінкська Група і це у своєму першому меморандумі цілком схвально оцінила боротьбу УПА. Десятиліття катувань не змусило нас перелазити ці наші погляди. Кров, пролита за самостійну Україну — священна! Тут жадних сумнівів бути не може.

Мирослав Семчишин

ТРИВОЖНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ

VI.

Підсумки і висновки

Пригадуються слова німецького філософа Йогана Фіхте, з того часу, коли Німеччина була політично розбита (друга половина XVIII ст.). В одній із своїх промов до німецького народу він міг іншим писав: „Культура Німеччини не може надіятися на тривалість без політичної Німеччини“. Приміюючи оці слова до ситуації в сучасній Україні на порозі другого тисячоліття української культури, спитасмо: чи може розвиватися українська культура в Україні, коли найбільш елементарна основа, або краще суттєва вимога такого розвитку — українська мова опинилася у справді загрозливому стані? Один з діячів американської України, — редактор „Свободи“ Лука Мишута ще тому 50 літ писав на тему рідної мови, якої вирікались тодішні українці ось що: „Мова є кров'ю, що кружляє в народному тілі. Виточить з людини кров, то разом з нею скінчиться життя людини. Виточить з народу мову, то разом з цим закінчиться його життя“.

Загальну оцінку того, що діється в Україні від останніх десяти чи п'ятидесяти років, а в парі з цим і з українською культурою під кінець цього століття, можна б висловити в таких твердженнях:

1. В Україні, що у 1987 році мала 73.6 відс. українського населення, українські письменники, журналісти, культурні діячі, (а багато з них членів партії) виявили жахливий стан українського шкільництва, українських видань, театру, радіомовлення, бо всі ділянки нормально-

Іван Самійленко

ДЦ УНР ПЕРЕД НОВИМИ ЗАВДАННЯМИ

II.

Української Держави, — це справа всієї української нації, а не якоїсь класи чи партії“. Ці дороговкази є загальновідомі, але ми змушені ще й ще раз повторити їх, бо слова Симона Петлюри виголошені в часи нашої молоді держави і після її втрати не є проблемою минулого, а є актуальною і прямо стосується до нас сьогодні.

Симон Петлюра, після гіркої досвіду, очевидно мав на увазі ці всім партій, які в часі, коли вирішувалась доля шойно народженої української держави, яка вимагала максимальної напруги і консолідації всіх самостійницьких сил України, — вели конфлікти, самопоборювання та постійну демагогічну полеміку між собою. Такий стан привів до розбиття і послаблення наших сил, творив ґрунт для отаманщини та „пашківських держав на Україні“. А в цей же час московсько-большевицька агентура уперто — крок за кроком — опановувала українським тілом, готувала ґрунт для військової окупації Московію України.

Це було 70 років тому, а це є ліпше у нас сьогодні, а це не у своїй державі, а на еміграції, коли здавалося б наша головна увага мусила б бути скерована не на ідеологічну, а визвольну політику України? Ні, да-

Микола Руденко

УКРАЇНА — ДЛЯ ЇЇ ГРОМАДЯН!

ли ці страдницькі шляхи. Та це не означає, що ми розраховуємо на повторення історичної ситуації, яка склалася в ті віддалені часи. Нинішня дійсність в Україні жадним своїм мазком не нагадує умов, які існували тоді. Прізвища, ці умови, чи краші? В чому є гірші, а в чому є кращі. Спробую хоча б схематично конкретизувати це думку. Спершу спинюся на питанні, чим саме умови для національного визволення погіршилися.

Передусім погіршилися ось чому: московським зловещим шовінізмом вдалося так глибоко просянути русифікацію в надра українського народу, що сьогодні в наших містах майже не чути української мови. А це ж не ті міста, якими вони були за царату — сьогодні українські міста стали багатомільйонними мегаполісами! Щоб русифікувати майже пів-України, треба було винищити другу половину українського населення — і більшовики перед цим не спинилися. Не знаю, чи є інший народ на земній кулі, який знав такого навального геноциду, як ми, українці. Звісно, за цими звірствами стоять імперські наміри перетворити наш народ на покірний, безвольний малоросів. На жаль, це значною мірою вдалося. Особливо це стосується східних облас-

II.

теж України, де московський гніт тривав понад три століття. Потрібна величезна робота в глибинах народу, щоб воскресити напівмертву національну свідомість. Саме це завдання й ставить перед собою Українська Гельсінкська Спілка, що розрослася нині на всю Україну! І навіть сягає далі — до Москви, Ленінграду, Кубані й Польщі.

За таких умов гасло „Україна — для українців“ на вулицях наших міст виглядає б, делікатно кажучи, не зобов'язано. Хоч А. Бедрій у своїх коментарях і намагався надати йому ідеологічної шляхетності, люди прямолинійні (скажімо, Богдан Мельник) цілком серйозно витлумачують його, як гасло імпульсивних екстремістів: „Геть капіталів з України!“ Так і хочеться запитати: як ви збираєтесь це робити? Скільки у вас дивизій і як вони озброєні. Со схоже на те, що ці відважні воїни погрожують Москві через океан козацькими шаблями.

Хто переконаний, що згадані гасла не застаріли, нехай сам спробує впровадити їх у життя. Якщо у Львові чим доробдям владється прилучити з десяток прихильників, то в Києві вони залишаться самотніми серед розбурханого моря клівів і піявої ненависті. А брати це гасло для підпільної — однаково, що шепоті його на вухо власній бабусі.

(Закінчення буде)

го культурного процесу в 1970-80 роках зазнали безприкладної русифікації; 2. за критеріями мови, в обласних центрах України (таких, як Київ, Харків, Одеса, Суми і інші) є всього тільки 16 відс. українських, а 84 відс. російських чи мішаних шкіль. Цей катастрофічний стан особливо грізний в східних областях України; 3. більшість наукових журналів за останніх десяти років переведено з української мови на російську. Русифікація перевищує найчорніші дані сталінського режиму, а все це ведеться під гаслом добровільності вибору мови, а російську мову вважається мовою „інтернаціонального спілкування“;

4) бюрократичний апарат советської України, складений з національно-нігілістичних чи взагалі антинаціональних елементів, до крайніх меж вислужується Москві; 5) Російська Православна Церква займає упрямі йшоване становище і практикує повний спліт життя з безбожницьким комуністичним режимом і є міцною опорою російського шовінізму-націоналізму;

6) з того національного пробудження, що було в 60-их роках не стало і сліду. Деяку надію можна покласти на вижив громадської організованості у формі клубів, що засновані для збереження української мови в Україні, чи тзв. Культурологічних клубів, що є поза контролем партії;

7) гучно проголошена, два чи три роки тому, горбачівська перебудова, що мала б зреволюціонувати всю систему советського життя, зокрема у напрямі його демократизації, в Україні майже невідчутна. На думку нещодавно прибулого до Америки дисидента Петра Рубана, процес цілої перебудови, який проводить Горбачов, дуже поверховий. В Україні не відчуваються ніякі зміни, бо Щербинський зі своїм апаратом урядово-по-давньому, забороняючи найменший прояв будь-яких демократичних дій... Політика сталінізму, — стверджує Рубан, — зокрема на провінції і в інших осередках України, далі існує. Процес русифікації доволі сильний, а його промоторами є такі

го культурного процесу в 1970-80 роках зазнали безприкладної русифікації;

2. за критеріями мови, в обласних центрах України (таких, як Київ, Харків, Одеса, Суми і інші) є всього тільки 16 відс. українських, а 84 відс. російських чи мішаних шкіль. Цей катастрофічний стан особливо грізний в східних областях України;

3. більшість наукових журналів за останніх десяти років переведено з української мови на російську. Русифікація перевищує найчорніші дані сталінського режиму, а все це ведеться під гаслом добровільності вибору мови, а російську мову вважається мовою „інтернаціонального спілкування“;

4) бюрократичний апарат советської України, складений з національно-нігілістичних чи взагалі антинаціональних елементів, до крайніх меж вислужується Москві; 5) Російська Православна Церква займає упрямі йшоване становище і практикує повний спліт життя з безбожницьким комуністичним режимом і є міцною опорою російського шовінізму-націоналізму;

6) з того національного пробудження, що було в 60-их роках не стало і сліду. Деяку надію можна покласти на вижив громадської організованості у формі клубів, що засновані для збереження української мови в Україні, чи тзв. Культурологічних клубів, що є поза контролем партії;

7) гучно проголошена, два чи три роки тому, горбачівська перебудова, що мала б зреволюціонувати всю систему советського життя, зокрема у напрямі його демократизації, в Україні майже невідчутна. На думку нещодавно прибулого до Америки дисидента Петра Рубана, процес цілої перебудови, який проводить Горбачов, дуже поверховий. В Україні не відчуваються ніякі зміни, бо Щербинський зі своїм апаратом урядово-по-давньому, забороняючи найменший прояв будь-яких демократичних дій... Політика сталінізму, — стверджує Рубан, — зокрема на провінції і в інших осередках України, далі існує. Процес русифікації доволі сильний, а його промоторами є такі

Роман Левицький

Небелиці Діда Паляниці

(4. „Солоденька“)

Зустрівся я зі „Солоденькою“ на гладкій дорозі. Докладніше, то вона вдарила мене своїм автоматом, коли я „гальмував“ моїм конем механічним, тобто ровером. В цьому місці мушу додати, що хоч мені вже до вісімдесяти добігає, то не хожу по-місті піхотою, а їжджу собі ровером з цією простою причиною, що через мій артритизм, так мені легше.

Познайомився при цій нагоді з „Солоденькою“, яку я так охрестив собі, а чому, то читач легко довідається зараз же. Отож почала вона присно мислити до мене. Дуже, а дуже вибачалася за свій вчинок, зразу визнала свою вину і навіть запропонувала завести мене до найближчого шпиталю. Я погодився. Посідали ми всі троє, тобто вона, я, і ще посадили мого коня у багажник. В дорозі вона весь час жаліла мене і запевняла, що має дуже добре забезпечення на своєму авто і всі кошти, а то і болі мої, будуть гоїно заплачені і переплачені. Може мільйонером стану.

Приїхали ми до шпиталю. Я виліз з авто, а вона каже, що не може під брамою лишити свого авто і відстане „тікет“, тому під'їде пару кроків, щоб десь „запаркувати“. Чекаю я на неї під шпитальною брамою. Розглядаюся на всі боки, а її нема та й нема. Минуло з півгодини і я врешті збагнув, що „Солоденька“ мене „надула“, сказавши по-галицькому, а по-польовіськи, підманула, віддала, або ще досадніше, — пошла в дурні. Що ж мені тепер робити? Ситуація така, що хоч сядь тай плач, не так з того приводу, що потовчена нога болить, що „Солоденька“ і коня мого вкрала, але головною тому, що ось який я, мовляв, старий дурень, що не записав ні її адреси, ні прізвища, ані навіть числа її таблички на авті.

Якось над'їхала поліційна стежка. Махнув я до поліціїстежкою, підманула, віддала, або ще досадніше, — пошла в дурні. Що ж мені тепер робити? Ситуація така, що хоч сядь тай плач, не так з того приводу, що потовчена нога болить, що „Солоденька“ і коня мого вкрала, але головною тому, що ось який я, мовляв, старий дурень, що не записав ні її адреси, ні прізвища, ані навіть числа її таблички на авті.

Якось над'їхала поліційна стежка. Махнув я до поліціїстежкою, підманула, віддала, або ще досадніше, — пошла в дурні. Що ж мені тепер робити? Ситуація така, що хоч сядь тай плач, не так з того приводу, що потовчена нога болить, що „Солоденька“ і коня мого вкрала, але головною тому, що ось який я, мовляв, старий дурень, що не записав ні її адреси, ні прізвища, ані навіть числа її таблички на авті.

Якось над'їхала поліційна стежка. Махнув я до поліціїстежкою, підманула, віддала, або ще досадніше, — пошла в дурні. Що ж мені тепер робити? Ситуація така, що хоч сядь тай плач, не так з того приводу, що потовчена нога болить, що „Солоденька“ і коня мого вкрала, але головною тому, що ось який я, мовляв, старий дурень, що не записав ні її адреси, ні прізвища, ані навіть числа її таблички на авті.

„свої люди“, що по-рабськи служать інтересам Москви.

Прощається, отже, в сучасній Україні бунітим отруйним цвітом русофілією і на думку Рубана, нічого не зміниться, підставою бо величчю Росії було є і буде бажання не мати окремої України чи Білорусії. А поскільки Білорусь майже повністю зрусифікована, то вся увага центрального московського уряду спрямована тепер на Україну. Всі дії державного і партійного апарату спрямовані на тотальне обрусіння, передусім в ділянці мови і послідовно української культури. Робиться все можливе, щоб підкосити будь-які національні стремління, першоджерелом яких є не тільки мова, але й уся історія і культура. І тут у всій ширині рубом стало національне питання, оте саме питання, що від часів Леніна аж до Горбачова стало справжньою кісткою в горлі: бути і свідобно розвиватися підсоветським народам, чи не бути і втопитися в морі панрусизму — морі обрусіння. А без вирішення національного питання, не можна нічого розв'язати і ніколи не можна розділити людської свободи від національної. А із свободою національного розвитку пов'язана свобода релігійна чи політична. І саме, в ім'я отих принципів свободи, в сучасній Україні до боротьби станула покищо горстка відважних працівників руху оборони прав української мови, української Церкви, української культури.

Погоджуючись навіть з таким очевидним фактом, як двоєдність в Україні, для справжніх патріотів стала гострою проблема рівності української мови з російською, а в парі з цим широко подумана дерусифікація, а програма дерусифікації української культури і громадського життя є справді передумовою ґрунтовної перебудови суспільства. А всяка перебудова суспільства буде можливою тільки тоді, коли прийдє до зміни взаємин і сил між представниками партійної адміністрації і справжніми репрезентантами українських національних інтересів. Мусить, отже, прийти до переродження народу, перерод-

(Закінчення на стор. 4)

ПОДЯКА

Високоповажана, дорога і мила моему серцю „Американко“!

Дякую Тобі щиро за Твою гумореску „Бандуристе — Орле Сизий“, присвячену мені, Дідові Паляниці. Це мені велика честь. Не знаю, хто Ти єси, але з Твого писання бачу, що Ти талановита, дотепна і ще до того добра. Дай Тобі Божє, з Новим Роком, щастя, здоров'я, багатьох літ і всього того чого собі сама бажаєш...

Вправді, вже я не віддам до музею свого історичного розера, так, як Ти мені пропонувала, тай не стану мільйонером, так, як мені „Солоденька“ пророкувала. Однак радість з того приводу, що „Одні очі карі“, або може сині, або зелені, усміхнувшись на Дідові Небелиці... сповняє ажурт моє серце.

Вдячний Дід Паляниці.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

САМООБСЛУГА І „ЗІРАКСОВІ“ МАШИНИ В БІБЛІОТЕКАХ

Зміни заходять і в бібліотеках, що їх останніми часами спричинили „зіраксові“ машини. Багато чи вигідні американці, молоді й старі, замість позичати книжки, роблять з потрібних їм сторінок копії, або й читають та підготовляють праці у вигідних і просторих бібліотечних приміщеннях — літом охолоджених і зимою належно опалених, де інколи хвилює й дрімать чи то відпочивають. Опісля ки на полиці, звідки їх взяли

тобто користають з т. зв. самообслуги. В наслідок того, працівники бібліотек не знають котрі книжки бувають живими, тому то й не можуть ті, чи інші пересилати „підвалу“ чи „продавати“, бо, мовляв, їх ніхто довгий час не вживав.

Тому то не треба думати, що подаровані вами книжки до бібліотеки будуть в короткому часі усунені з полиць чи продані й

(Закінчення на стор. 4)

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ
у Нью-Йорку

ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ“

Який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Присмо нашого громадянства допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі жиний образ України. Даймо змогу: щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокості України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Пожертви можна віддати від податку, випустивши чеки на: Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI", No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003. Ярослав Кунинич, фільмовий продуцент.

Відзначення Тисячоліття Хрищення України в Міннеаполісі

Українська громада Міннеаполісу вклала багато старань і енергії, щоб урочисто відзначити ювілей 1000-ліття Хрищення України.

В українській католицькій парафії, де парохом о. митрат д-р Степан Кнап, широко закресну працю успішно виконав комітет під проводом д-ра Михайла Козака. Основну увагу комітет звернув на боротьбу з фальшивою пропагандою російської режимної і нерезимної православної Церкви переконати неспіформований світ, що в 988 році було хрищення не українського, а російського народу і початок російської православної віри. Заходми комітету в місцевих часописах були опубліковані роз'яснювальні статті.

Комітет вислав багато листів і протестів до часописів і журналів, де друку-

Отець митрат д-р Степан Кнап (зліва), парох української католицької церкви св. Константина, та Владика Єфрем Кривий з Бразилії.

валися невірні інформації про Хрищення українського народу.

Коли в місцевому католицькому коледжі проросійські кола організували симпозиум „1000-ліття навернення св. Володимира“, комітет, вбачаючи одностороннє навіщення цієї події, запротестував перед архієпископом, організаторами і в студентському часописі. Ця неаб'єктивна імпреза відбулася, але не була вдалою через мале число учасників.

Комітет виконав успішну кампанію серед сенаторів і конгресменів стейту у справі підтримання конгресової резолюції в обороні українських Церков.

Йдучи за закликом наших церковних і світських установ, в неділю, 29-го травня, в день української єдності, змовлено в церкві

молитви в наміренні українського народу, а в полудні цього дня здоненням дзвонів символічно сповіщено, що 988 рік — це ювілей Хрищення України. Про що релігійну демонстрацію повідомила телевізійна станція.

Перед початком святкування „Тисячоліття“ в Москві вислано до всіх місцевих часописів, радіо і телевізії пресовий пакет з інформацією про узурпацію ювілею України Російською Православною Церквою. До цього пакету залучено Заяву українських католицьких єпископів, текст промови Папи Івана Павла II до українців у Канаді, Декларацію українських митрополитів Канади, Меморіал Кардинала Любачівського і його книжечку „Чи дійсно в 988 році було хрещення Росії?“, а також інформацію Державного Департаменту ЗСА про переслідування Української Католицької Церкви у СРСР.

Д-р Девид Дуренбергер і Джон Дурс, голова ради стейтової округи Генералі. Головними промовцями були Владика Іннокентій і відомий громадський діяч д-р Митрон Куропас. У мистецькій частині програми виступила відома співачка українського роду Джой Британ і хор парафії св. Константина.

Загоди цих ювілеїв громада одержала привітання від президента Р. Регена і прокламацію від губернатора стейту Руді Перпіча.

Ювілейний рік закінчено двома релігійними імпрезами. В неділю, 13-го листопада, посвячено статую св. Володимира і Ольги. Цю статую поставлено на обох боках Богоматері, перед зверненою до головної вулиці стійною парадального музею ім. Патріярха Йосифа Сліпого. За словами о. митрата Кнапа, цей пам'ятник буде пригадувати майбутнім поколінням, чи вони діти і звідки прийшла їхня віра.

В неділю, 4-го грудня, посвячено прикріплену до стіни церкви виготовлену з бронзи пропам'ятну таблицю. На ній вирізьблені св. Володимир і Ольга і напис українською і англійською мовами: „В пам'ять 1000-ліття українського Хрищення, 988-1988. Українська католицька церква св. Константина“. Цю історичну ювілейну пам'ятку посвятив достойний гість з Бразилії Владика Єфрем Кривий.

Для духовного оновлення вірних, релігійну програму виготовив о. митрат Кнап. Започаткував її Єпископ Михайло Гринчишин з Франції. На порозі ювілейного року, від 6-го до 8-го грудня 1987 року відбулися в церкві триденні молитви з відповідними духовними науками, а від 21-го до 28-го лютого 1988 року о. Святий Собор, ЧСВВ, успішно перевів місійні реколекції. На закінчення цієї місії відбулося відновлення хресних обитів.

Тому що в серпні минуло 75 років від заснування української католицької парафії св. Константина, урочисте відзначення цієї події відбулося в той самий день, що і свято 1000-ліття Хрищення України — в неділю, 21-го серпня. Благодарству св. Літургії відслужив Владика Іннокентій Лотоцький в сослуженні о. митра. Кнапа, о. шамб. Володимира Климчука, о. Михайла Гітті, маронітського о. монас. Ричарда Шулера, латинського о. монас. Проводів виготовили Владика Іннокентій українською мовою і о. монас. Шулер англійською мовами. Цього дня відбулося також висвячення в диякони Івана Грицька, студента семінарії св. Йосафата в Римі.

Після релігійних відправ, по полудні, відбувся в готелі Гілтон святковий бенкет, на який прибуло понад 400 парафіян і запрошених гостей. Присутніми були

БОРИС Н. СЛЫЦИНА обрали кандидатом в „депутатів“ нового советського законодавчого тіла, З'їзду народних депутатів, який нараховуватиме 2,250 осіб, згідно з поправками до конституції і змінених деяких законів. Політичні спостерігачі і знавці підсоветської проблематики кажуть, що у цьому відношенні поправка до конституції так зформувована, що до „нового советського парламенту“ не може потрапити ні одна непартийна людина. Зрештою останнє слово при затвердженні кандидатів має Політбюро. Тому спостерігачі сумніваються чи спеціальна комісія Політбюро затвердить Слыцину, як зрештою багатьох інших, які попали у конфлікт з керівництвом.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ у Вашингтоні колишні високопоставлені урядники Адміністрації президента Роналда Регена внесли зажелання проти впливової жидівської „лаббі“ та 53 інших політичних комітетів за те, що вони допустилися переступлення Федеральних виборчих законів. Головне оскарження до Федеральної виборчої комісії було проти Американсько-ізраїльського комітету публічних справ, який оскаржено в тому, що він переступив законні границі прав, які зобов'язують усі „лаббі“, бо працював для вибору чи поразки кандидатів, базуючись на їхній прихильності або неприхильності до Ізраїля. Особи, що подали це оскарження це: Джордж Болл, колишній асистент державного секретаря, Джеймс Екінс, колишній амбасадор ЗСА до Саудівської Аравії, Андрю Кілгорт, колишній амбасадор ЗСА до Кувейту, адмірал Роберт Генкс, колишній начальник морської флотії ЗСА на Близькому Сході, Ричард Кіргіс, колишній директор інформаційної служби ЗСА та Пол Фіндлі, колишній конгресмен з Ілліной.

З приводу смерті мого Товарища гімназійної й університетської лави, члена „Гуртка Студентів Українців“ та комітету Студентської Корпорації „Чорноморе“ — Львів

св. п. проф. д-ра
БОГДАНА РОМАНЕНЧУКА

складано на Наукове Т-во ім. Шевченка 25.00 дол.,
а Родині висловлюю моє глибоке співчуття.
Вудейвен, Н. Я. Володимир БАРАГУРА

В Сороковий день смерті
нашого Найдорожчого
МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

БОГДАНА ФІГЛЮСА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в Денвер, Кол., в неділю, 22-го січня 1989 р. о год.
8-й рано в українській католицькій церкві;
в Баффало, в суботу, 21-го січня 1989 р. о год.
8-й рано в церкві св. Миколая;
в Чикаго, в суботу, 21-го січня 1989 р. о год. 7:30
рано в церкві св. Володимира й Ольги;
в Торонто, в понеділок, 23-го січня 1989 р. о год.
9-й рано в катедрі св. Йосафата.

Про молитви просить Родина.

ПОДЯКА

Складаємо щирі подяку о. П. Бабякові та дякові п. Я. Ніжинському за похоронні відправи.
Дякуємо Родині, Приятелям та Знайомим за молитви, участь в похоронах, висловлені співчуття та поміч.
Рівнож дякуємо Тим, що зложили пожертви на Служби Божі, на Організацію Американців в Обороні Людських Прав на Україні, св. Софію, Патріярший Фонд, QUALIFE, та інші добродійні цілі та кайти.

МАРІЯ, ІГОР І ОДАРКА

У безмежному горю повідомляю
Родину, Друзів і Знайомих,
що мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

св. п. мгр

ПЕТРО ЯЦІВ

нар. 1908 р. в Україні, помер несподівано
в суботу, 14-го січня 1989 р.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в Кергонсконі, Н. Я.
у вівторок, 17-го січня 1989 р. о год. 10-й ранку з церкви Пресвятої Трійці.

Горем прибіта:
дружина — ЛІДА
з родиною в Україні й Америці

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями та українською громадою,
що в понеділок, 9-го січня 1989 р. по короткій і важкій недугі,
відійшов у Вічність на 82-му році життя

наш Дорогий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ та ШВАГЕР.
уродженець Коломиїщини

бл. п. проф. д-р

БОГДАН РОМАНЕНЧУК

науковець, педагог, видавець та журналіст. Голова Осередку праці НТШ у Філадельфії,
член Головної Управи ООЧСУ, колишній голова Відділу УККА у Філадельфії, Па.

Запишав у глибокому смутку:

дружину — МАРІО
доньку — ОКСАНУ ЛЕВИЦЬКУ
ануку — НАТАЛКУ І ДАНИЛКУ
швагра — СТАНИСЛАВА МЕЦА з дружиною ОСИПОЮ
з родиною в Канаді
та ближчу і дальшу Родину в Америці, Канаді, Польщі та Україні

ПАРАСТАС відбувся у п'ятницю, 13-го січня 1989 р. о год. 8-й веч. у похоронному за-
веденні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА була відправлена в суботу, 14-го січня р. о 10-й год.
ранку з католицької церкви Церк Христу. Відтак Тіліні Останні Покійного були перевезе-
ні на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Замість квітів на саїжу могли проситись складати пожертви на НТШ та ООЧСУ.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили

XI — 88

1,000 дол. — д-р Александер Стрильбицький;
500 дол. — Василь Леканка;
500 дол. — Н. Н. (Чикаго) — 400 дол. для семінаристів в Римі;
по 200 дол. — Йосиф Вомпель, Віра і Дарія Федевич (у пам'ять мужа і батька бл. п. інж. Романа Федевича — Мельборн, Австралія), Ярослав Гладкий (у пам'ять сестри бл. п. Романа);
по 100 дол. — д-р Романа Навроцька (у пам'ять мужа бл. п. д-ра Мирослава Навроцького у десяту річницю смерті), Дарія Вітанович (з нагоди 85-их уродин), д-р Тетяна Цісик;
по 50 дол. — Роман Гриців, Анна Варчак, д-р Романа Навроцька, д-р Леонід Мостович, Модест і Ірена Кливак, М. Каплістий, Мальвіна Коропай з Родиною (у пам'ять мужа бл. п. Остапа Коропея у 10-ту річницю смерті), д-р Іван Головинський (звернення гонорар);
по 41.68 дол. — (50 кан. дол.) Дарія Горняткевич, д-р Андрій Горняткевич;
30 дол. — Ярослава Дацька;
по 25 дол. — Люба Мрилоцька, Петро Лещинин, Юрій Навроцький, д-р Роман Осичук (у 10-ту річницю смерті д-ра М. Навроцького), Володимир Божик, Олена Костюк, Володимир Залуський, Іван і Стефанія Фур, Микола Баричицький, Стенлі Стефанов, Ольга Лісс, Митрон Федорів, Роман Кухта, Кароліна Конрад, Григорій Мельнич, Митрон і Марія Масюк, мгр Осип Янкевич (замість квітів на могилу бл. п. Ірени Сеньківської);
по 20 дол. — Володимир Салак, Розалія Должак, Йосиф Гапай, Анна Сташко, Остап Балабан;
15 дол. — Варвара Швед;
по 10 дол. — Софія Слонська, Михайло Барановський, Галина Гомзак, Володимир Барагура, Володимир Масюк, Марія Оксана Бачинська, Мирослав Субельний, Аліна Олексин, Ольга Стульковська.

На Радіопередачу „Голос Української Діаспори“, зложили:
300 дол. — „Самолет“, Федеральна Кредитівка, Нью-Йорк, Н. Я. (місячний даток за жовтень, листопад і грудень);
100 дол. — Н. Н. (Чикаго), І. С. Коропецький (у пам'ять бл. п. Осипа Бережницького);
25 дол. — Ольга Лукасевич.

На розбудову УКУ в Римі, зложили:
500 дол. — Михайло Дребич;
50 дол. — Омелян і Марія Омеліські.

185 дол. — зі збірки Укр. Патр. Товариства, Відділ в Баффало, Н. Я., переслала Оксана Бережницька (Голова) —

Листа ч. 0049 — зібрав Михайло Іванців в Елізабет, Н. Дж. — переслав ред: Василь Пасичак, зложили:
100 дол. — Укр. Патр. Товариство — Відділ в Елізабет, Нью-Джерсі;
по 50 дол. — Михайло й Анна Іванців, Едвард Мельничук;
по 25 дол. — Митрон Пінковський, Іван Попанський;
20 дол. — Ярослав Сосяк

Збірка Українського Патр. Товариства — Відділ Пітсбург і Західна Пенсильванія — переслав інж. С. М. Тимак

Пітсбург, Південь і Околіця — збірка А. Германський, зложили:

по 50 дол. — проф. Василь Яцук, І. Дзядик;
40 дол. — М. Крупа;
по 30 дол. — П. Данек, д-р Я. Петрушак;
по 25 дол. — адв. Р. Комічак, А. Германський;
по 20 дол. — П. Шагала, М. Франко, А. Заблоцький, М. Дуркач, О. Полатайко, М. Котов;
по 15 дол. — Ю. Пережішка, д-р Ю. Кишакевич;
по 10 дол. — М. Чорний;
по 10 дол. — В. Максимович, В. Бобик, Е. Зварич, П. Яцишин, В. Гуменичків, С. Коваль, В. Дитко, П. Плак, В. Бобурчак, Р. Спілський, І. Качурак, М. Дзядик, Д. Головатий, П. Вельгош, П. Мілчак, В. Садовий, Я. Бернацький, Т. Івасів, М. Бібик, М. Кунчак, А. Боднар, А. Шмуйль, П. Годованець, І. Іванюк, М. Козак, М. Мураль, П. Залішук, Я. Годованець, І. Роговський;

по 5 дол. — М. Семків, М. Гірин, Д. Дрекслер, А. Пуцяк, І. Грищук, В. Дзядик, М. Годованець, В. Сачко, М. Германський.

Аликвіла, Па. — збірки: О. Манастерська, зложили:

100 дол. — мгр О. Манастерська;
по 25 дол. — З. Комоніцький, В. Манастерський;
по 20 дол. — Іл. Матіяш, О. Кармазин.

Пітсбург Південь — збірки: М. Баран, зложили:

15 дол. — М. Баран;
по 10 дол. — І. Р. Іванюк, В. Ванат, П. Білш;
5 дол. — І. Кростин.

Кернегі, Па. — збірки: М. Сивий, зложили:

20 дол. — М. Сивий;
по 10 дол. — Теод. Сивий, Е. Чучман, Е. А. Чучман, Г. Шараневич;
по 5 дол. — М. Сивий, М. Мішук, М. Корсо, М. Нечипір

Мекіспорт, Па. — збірки: М. Смерека, зложили:

по 50 дол. — М. Смерека, А. Смерека;
по 10 дол. — Т. Боднар, Пирожницький, св. Івана, Дор. Брукс;
по 5 дол. — Д. Неро, Д. Сигмунд, П. Кейс, Р. Гарвас, Н. Горинський, Дж. Тотин, Дж. Яблонський, М. Бельбак, П. Валігура;
по 2 дол. — А. Карлічак, Дж. Кейс

Пітсбург, Північ — збірки: С. Вакеч і С. М. Тимак, зложили:

100 дол. — інж. С. М. Тимак;
30 дол. — Дж. Качмар;
по 25 дол. — інж. М. Сохоцький, о. Дж. Амлард;
по 10 дол. — П. Шерба, С. К. Вакеч, Дж. Кікта;
по 5 дол. — В. Гула, А. Маланчук, К. Дикун, М. Добрянський.

Мекіспорт, Па. — збірки: Ів. Михайлів, зложили:

25 дол. — Із. Луковський;
20 дол. — Ів. Михайлів;
по 10 дол. — В. Воробій, Я. Шпак.

Збірка у пам'ять бл. п. Осипа Бережницького — переслав І. С. Коропецький, Моорестав, Н. Дж., зложили:

по 250 дол. — Микола й Оксана Коропецькі з Родиною, Іван і Наталія Коропецькі;
по 100 дол. — Роман Коропецький і Володимира Стефур, Софія Коропецька і Богдан Пазунок з сином Романом;
50 дол. — Іван і Марія Стефур;
по 20 дол. — Марія Білозор, Ярослав і Ольга Цегельські.

Пожертви в Дітроїті, Миш, за вересень і жовтень 88, збирала Надія Кунинська, зложили:

20 дол. — Стефан Білик;
Замість квітів на могилу бл. п. мгр Фаліни Любинецької-Кульчицької, зложили:

20 дол. — Микола і Надія Кунинські;
10 дол. — Микола й Олена Климишин.

Замість квітів на могилу бл. п. Іванки Бідюк, зложили:

20 дол. — Микола і Надія Кунинські;
10 дол. — Емілія Бобак.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щирі подяку усім великодушним жертводавцям і збіщикам.
Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна віддати від податку: IRS No. 73-780645.
Всі чеки просимо випускати на:

St. Sophia Religious Association —
Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, PA 19117

МАЄМО НА СКЛАДІ
НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BONDIAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN
PERSPECTIVES ON THE
UKRAINIAN
QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press,
Kingston, Ontario, — Vestal, New York
1987, printed in Canada by Brown and
Marlin Ltd., pages 242 Price \$20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales
Tax.

Documents, which indicate the relation
ship between the Ukrainian independence
movement and the leading powers of the
Western alliance before, during and after
the Second World War.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Тривожне...

(Закінчення зі ст. 2)

жіння його психіки. Будь-яку зміну, хоч би у формі таких протестних акцій, як це бачимо на прикладі балтійських народів чи Вірменії, мусить попередити духову революцію в масовій українській свідомості і в політичному мисленні. Самоідентифікація себе — українців з російським народом і його культурою, не кажучи вже про історію, це ніщо інше, як добровільне самогубство народу, а подібні випадки з іншими народами історія, на жаль, знає. У нашому, українському, випадку, покищо будь-яких проявів духової революції, за винятком може доволі спонтанного регіонального руху галицьких українців-католиків проти накиненого їм російського православ'я — на жаль, на Україні не бачимо. Така еволюція ще не наспіла.

Найближче десятиліття покаже нам, якими шляхами піде Україна, як народ, і чи стане вона справді реальним фактором у будь-якій зміні політичних взаємин на сході Європи, чи може така розміниться у трісний морі мовного культурного і політичного обурення.

І тут в усіх ширині вирінає питання ролі і значення української діаспори — ролі еміграції супроти нашої батьківщини, вирінає потреба і велич наших завдань.

Але це вже інша тема.

Св. о. Миколай обдарував дітей в Йонкерсі

Учасник садочка Н. Рудик біля розмалюваної стіни.

Сценка „Небесна кухня“ Г. Черні.

Признайтеся самі, скільки разів ви бажали повернути літа молодості. Бажали повернути безжурні, наївні дні, повернути ті дні, які тепер залишилися тільки солодким спомином.

А ви, батьки, подумайте чи не хочете щоб ваші діти мали такі самі сподини, якщо не кращі. А найкращі мої сподини все підкріплюються в цю пору. Пригадую собі, як мої батьки та учителі школи українознавства розказували нам про наші народні звичаї і передавали нам знання про них.

Таке навчання продовжується в школі українознавства при парохії св. Миколая в Йонкерсі. Учителі вірять, що любов до цієї школи заохочує учнів до науки і скріплює почуття українства.

Але не все можна таку любов витворити в молодих людях олівцем і книжкою. Тому 17-го грудня 1988 року після навчання учителі та Батьківський Комітет запланували „День розваги“. При допомозі працюючих батьків учні мали спільний обід, а описав енергійно взялися до праці.

Для учнів були приготовлені столи, на котрих розклалися різні проєкти, щоб прикрасити ялинки та святково прикрасити залу. Дуже скоро створили веселі настрої, а ще скорше зростає доволі нас краса.

На стінах висіли ангелики, вінки, дзвіночки та навіть снігові діди у вишиваних шаликах. А найкращий проєкт був створений пензлями та фарбами. Учителі приготували декотрі стіни для дітей до розмалювання. Кожна класа мала свою частину. Цікаво було побачити, як шлі класи сходилися, раділи, що малювали.

Найбільша картина на стіні: св. о. Миколай з подарунками (8 кл.). Очевидно, для дітей головною статтю є св. о. Миколай. Наші учні зазвичай працювали, бо знали, що на наступний день загощать св. Миколай до нашої школи та

всіх чимних дітей обдарує.

Таки сповнилися їхні мрії. В неділю, 18-го грудня, о 1-й год. програму розпочала 1-ша класа віршиками. До них долучилися садочок і світличка та заспівали ряд пісень і задекларували „День подарунків“ Р. Завдовича. Описав ціла зала гостей помогла виконавцям вертеться заколадувати.

Найголовнішою точкою нашої програми була сценка „Небесна кухня“ Ганни Черні. Наші ангелики середніх класів приготували горішки, цукорки, яблучка й медянички для св. Мико-

лая, щоб обдарував наших всіх дітей. Ці подарунки на сцену вийшли в прекрасних костюмах, заговорили, затанцювали та зачарували всіх присутніх. Чортікам не вдалося подарунки відібрати від ангеликів.

Вкінці св. о. Миколай увійшов на залу й роздав подарунки нетерпеливим дітям. Прощаючи, св. о. Миколай обіцяв повернутися на другий рік. Всі присутні закінчили програму пісень „О хто, хто Миколая любить“.

Оля Шкафаровська-Рудик

Танцювальний ансамбль „Україна“ дав самостійний концерт у Чикаго

Відомий танцювальний ансамбль „Україна“ Осередку СУМ в Чикаго розважав у цьому ювілейному році багатьох глядачів по різних містах Америки й Канади. 4-го грудня він дав самостійний концерт у престижній залі Медіана Темпл в Чикаго, щоб цим разом розважити місцеву чикагську публіку.

З незначними додатками самостійний концерт ансамблю в Чикаго був повторенням концертів, що ансамбль давав цього року у Вінзори, Канада, у Фініксі, Арізоні, та 7-го жовтня у Конститушен залі у Вашингтоні. Цей останній концерт відбувся в рамках всеукраїнських святкувань в Америці ювілею 1000-річчя прийняття християнства в Україні. Рапортуючи про концерт „України“ у Вашингтоні, кореспондент „Вашингтон Пост“ сказав, що хоч танцюристи ансамблю „Україна“ — аматори, вони, однак, є найкращі класи.

І дійсно, той, що в цьому році мав нагоду бачити суміський танцювальний ансамбль „Україна“, чи то в час його самостійних концертів, чи тільки під час його виступів з поодинокими танками в рамках інших імпрез, то не міг надивуватись тими виступами. Перш усього, всі виступи танцювального ансамблю „Україна“ відбувалися в його повному складі — числом 60 танцюристів. Ця масовість, в якій так люблять мистецький керівник ансамблю маестро Євген Литвінов і яку він так вміло вміє використовувати у своїх хореографічних композиціях, завжди робила на глядача надзвичайно імпресію, а також гарне враження також і саме виконання танку танцюристами, на що маестро Литвінов, сам талановитий танцюрист, звертає особливу увагу, коли підготує та вишліфує танок.

Програму концерту, що його дав ансамбль „Україна“ в Чикаго, почав танком „Весілля“. Хореографічна композиція цього танку зображує сватання, заручини і, очевидно, гучне і веселе весілля. Танок багатий на приємні для глядача картини — танці сватів, молоді пари, в ролі яких виступали Оксана Павлівська та Роман Панчишин, пописи хлопців та дівчат та, врешті, масові танці. Цей легкий і веселий танок був виконаний з життям та помітним бадьорістю, викликаючи в глядача захоплення, яке вже панувало протягом цілого концерту.

Наступна точка „Спортивний танок“, що його виконали танцюристи групи „Во дограй“ зі школи українського народного балету при О-ку СУМ ім. Павлушкова, була приємною вставкою у репертуарі концерту „України“. Відтак слідував оригінальний танок „Лист до Султана“. Помітне захоплення цим танком було, зокрема, серед молодших глядачів, які висловлювали своє задоволення і оплесками, і окликами.

Відмінною точкою був танок „Ляльки“ у вдалому виконанні Олега Куляса, Оксани Павлівської та Івана Шалеві. Це танок манексний, який теж був прийнятний теплими оплесками. Останньою точкою першої частини був танок „Вечерниці“. Він повний динаміки, яка в місцях переходить прямо в неймовірне темпо. Рясні оплески додавали танцюристам заохоти, а танюристи, здавалося, виконували танок ще з більшою напругою.

Танок „Івана Купала“ виступив другою частиною програми концерту. Він побудований на стародавніх ще дохристиянських віруваннях наших предків, які збереглися до нашого часу. Глядачі бачили в танковій формі плетіння вінків дівчатами, кидання їх на річку з надією, що суджений їх переловить, скакання через фігури, що зображують над

природну силу тощо. Танок „Івана Купала“ тривав без перерви понад 45 хвилин. Солістами в танку були Ліза Зеленко та Іван Шалев. Фінальною частиною цього танку був гопак з пописами окремих танцюристів.

Концерт закінчився переходом із танку „Івана Купала“ у спеціальну сценку, що зображувала Хрищення України. В цій кінцевій сценці виступали наші князі Володимир Великий та Ольга, дружинники, владки з духовенством та Божий люд. Стріли для виконавців уложила і виконала Анна Кульчицька. Вони дійсно були гарні.

Танцювальний ансамбль „Україна“, як довідуюсь від його менеджера Ярослава Куляса, готувався до цього річного ювілейних концертів майже два роки. Він це робив з тим більшою пильністю, бо в цьому році ансамбль також обходить свій ювілейний ювілей — 10 років існування. Багато людей причинилося до того, що ювілейні концерти ансамблю відбулися з успіхом. Але в першу чергу велика заслуга в цьому самих танцюристів, які солідно відвідували проби та набували потрібної вправи. Тому їм з їх мистецьким керівником маестром Є. Литвіновим належне призначення і щире дякую за гарний концерт у Чикаго.

Лука Костелина

ARKA COMPANY
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ.

HELP WANTED
ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
до домашньої праці і до опіки над двома дітьми шкільного віку. Livingston, N.J. Ten. no 7-й год. веч.
(201) 992-0726

BUSINESS SERVICE

Добра нагода для мешканців стейтів ОНІО, PENNSYLVANIA та інших

КОТРИХ ВІДВІДУЮТЬ ЧЛЕНИ РОДИНИ З УКРАЇНИ

Найбільше комерційний товар на Україні це магнетовиди VCR, 220 VOLT на систему PAL-SECAM, SHARP, PHILIPS, PANASONIC, GRUNDIG, SONY, TOSHIBA, HITACHI, AKAI, JVC. Вони є у нас на складі, а також двокасетні магнетофони тих самих марок. Маємо кінокамери на всі системи.

Адреса:
OHIO EXPORT CORP.
6089 State Road
Cleveland, Ohio 44134
Tel.: 884-1738

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ
Івана (Яніка) Петра, Владика Куська, сина Домініка і Юлії Куськи.
Хто знає би про них, чи вони самі прошу писати на адресу:
Дмитро Фучко
5045 "B" Street
Philadelphia, Pa. 19120

ПОШУКУЮ
ВАСИЛЯ КОЛІДУ
Село Потіщиця, пов. Сокаль. ВАЖНА СПРАВА.
Голоситесь: **МИРОН ЛИТВИН**
MYRON LYTWIN
4 Millplain Rd.
Fairfield, CT. 06430

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніт, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Брукс св. Духа в Гемптонбургу та інших.

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець **ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ**.
К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332

Відкрити кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол. в неділю від 10 до 4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

A ROMANOV DIARY

The Autobiography of H.I. & R.H. Grand Duchess George

A Romanov Diary is a unique book: a rare first-person account of Royal life and historic events by a member of a ruling Royal House Grand Duchess Marie of Greece and Denmark, the wife of Grand Duke George Mikhailovich of Russia, first cousin and confidant of Tsar Nicholas II; niece of Queen Alexandra of England and Empress Marie of Russia, and granddaughter of Christian IX of Denmark.

A Romanov Diary was hidden in royal attics for a half century, until acquired from Her Highness' grandchildren, Prince David Chavchavadze and Nancy Wynkoop, who have provided a forward and epilogue. One of the most important, and certainly emotional, aspects of this book are the extracts from letters written between 1917-1919 by Grand Duke George from prison. He was one of the four Grand Dukes, the last of the Romanovs, murdered by the Bolsheviks in 1919. His letters were smuggled from prison, and continue up to a short time before his murder, clearly depicting the last days of the Romanov Dynasty.

A Romanov Diary has a detailed genealogical chart showing the interrelationship of five ruling houses; more than 50 rare photographs from Her private photo albums; two pages from Her guest book (at Harar) with the signatures of Tsar Nicholas II, Grand Duchess Anastasia, the Empress, and other members of the Imperial Family; also the story of her hospital at Harrogate during WW I, and the death of Queen Alexandra, are told in touching detail. Hardcover, 287 pages, 85 photographs, index \$32.95 U.S. ISBN 0-938311-09-3.

Atlantic International Publications
260 W. 35th Street, Suite 702
New York, New York 10001
Tel. 212/714-5505

ЗБОРИ ВІДПІЛІ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 20-го СІЧНЯ 1989 р.

Пасейк, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Вілья, о год. 6-й веч. в УНДомі при 237 Норе Авен. на які просимо прийти членів. На порядку: звіти уступаючої управи, К. Комісії і вибір нової на 1989 р. Участь всіх членів є дуже бажаною. — І. Хомик, предс., Варвара Тихібір, заст. предс., Ю. Котляр, фін секр., В. Марушак, рекр. секр.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1989 р.

Пітсбург, Па. Річні збори Б-ва св. Никопая 53-го Вілья, о год. 2-й по пол. в домі Д. Головатого, 199 Маделін вул., Пітсбург, Па. 15210. Проситесь членів і гостей взяти участь в зборах. — Ч. Сачко, пред., Д. Головатий, секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавд Брукс і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Округи Дітройту

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

у неділю, 29-го січня 1989 р. о год. 3-й по пол. в домі Округи Союзу України Америки у Воррен при 27040 Раєн Родд

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів

20. 75. 82. 94. 110. 146. 165. 167. 174. 175. 183. 235. 292. 302. 303. 309. 341. 463. 504 і 506.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правильності зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти Уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Звіти відділових секретарів.
7. Слово ІВАНА О. ФЛИСА, головного предсідника УНС.
8. Дискусія над звітами.
9. Удільнення абсолютної уступаючої Управі.
10. Вибір нової Управи.
11. План праці на біжучий рік.
12. Внески і запити.
13. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь

Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Роман Татарський, головний радник УНС
Михайло Бабій, почесний член Округи

За Управу Округи

Роман Татарський, голова
Василь Паліж, прес-референт
Роман Пазарчук, секретар
Ярослав Базюк, касир

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЦІНА
Том I \$95.00
Том II \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00
включно з пересилкою

Замовлення: належність ТІПКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О. і сплати)

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Радіопроеграма В. Шарвана збільшує час своїх пересилань

Заснована на початку 1950 року „Українська Радіопроеграма“ Василя Шарвана в Баффало проіснувала (з короткою перервою) по сьогоднішній день. Майже весь час свого існування (до 1980 року) була вона щоденною, а після перерви (в 1982 році) обмежується вона до щосуботніх пересилань. Спочатку пересилання тривали одну годину (2-3 год. по полудні), а згодом час пересилань збільшено до двох годин (2-4 год. по полудні). На цьому ріст не припинився. Від суботи 14-го січня 1989 року, тобто від Нового Року за юліанським календарем, радіопроеграма збільшила час пересилань до двох з половиною годин (1:30-4 год. по полудні).

Із збільшенням часу змінило деякі міри й структуру радіопроеграми. Час пересилань, поділений на п'ять півгодинних секцій. Кожна з них міститиме одну з основних точок програми.

В першій секції радіослухачі мають змогу прослухати кожної суботи наук на релігійні теми, що їх подає о. Мар'ян Струць, парох церкви св. Миколая в Баффало і декан Баффалівського деканату. Друга секція призначена для актуальних

політичних коментарів і на виступи чільних діячів української діаспори. Третя секція інформує радіослухачів про те, що лише вільна українська преса. Редактор цих інформацій, Василь Шарван, підбирає цікавий матеріал з українських часописів і журналів, які появляються у вільному світі. Основною точкою четвертої секції є „Щирі бесіди“ між знавцем підсоветських відносин Святославом Караванським і керівником радіопроеграми В. Шарваном. До речі, такі бесіди ведуться вже від довгого часу. Остання, п'ята секція відведена на огляд подій світового засягу. Редактором вісток є Ігор Чмола.

Кожна секція забагачена добрим українською музикою і переплетувана оголошеннями спонзорів радіо програми. Радіопроеграма передає відомості із життя українських громад.

Дикторами є: Оксана Михасевич, Надія Лобур і Ігор Чмола.

Пересилання програми відбуваються за допомогою радіостанції WHLD, на хвилі 1270.

Адреса радіопроеграми В. Шарвана: Sharvan's Ukrainian Broadcasting, 701 Filimore Ave. Buffalo, N.Y. tel. 895-0700.

ЮВІЛЕЙНІ ВИДАННЯ

ХРЕСТОМАТІЯ Тисячоліття ХРещення України — СКВУ	\$20.00
ТИСЯЧА РОКІВ Українсько-Купів-тури — Мирослав Семчишин	20.00
ЦЕРКВА в Руїні — О. В. Іванусів	55.00
Укр. і англ. мовами	
МАРТИРОЛОГІЯ Українських Церков, Православна Церква т. I	40.00
МАРТИРОЛОГІЯ Українських Церков, Українська Кат. Церква, т. II	30.00
A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE, O. Zinkewych and A. Sorokowskyj	50.00
UKRAINE AND UKRAINIANS, Peter Kardash	40.00
UKRAINE: A HISTORY, by Orest Subtelny	50.00

Книгарні і постійні клієнти distanty 10-30 процентів знижки. Маємо багато інших українських книжок. Каталог висилаємо безплатно на бажання. Замовлення враз з належністю сплати на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice St., Warren, Mich. 48091
Tel.: (313) 754-0576

В Еппенвіппі...

(Закінчення зі стор. 1)

Петро Матіяшек, Богдан Гогусь, Мирон Василюк і Тарас Антоніа.

В п'ятницю, 30-го грудня, відбувся прощальний вечір, яким дуже вміло провів гості-таборники з Німеччини Гарі Несмачний, член КУ СУМ в Німеччині. В суботу, 31-го грудня, табір закінчився Молебнем, який правився у лісі біля великого березового хреста, що символізував Український католіцизм Церкву в Україні. Молебен правив місцевий парох о. Лев Любінський. Після Молебня таборовики, вклянувши і взявши за руки, прирекли, що будуть завжди змагатися за свободу рідного народу і Церков. Молитву з цієї нагоди проказав наймолодший таборовик Іван Макал.

Наступна точка „Спортивний танок“, що його виконали танцюристи групи „Во дограй“ зі школи українського народного балету при О-ку СУМ ім. Павлушкова, була приємною вставкою у репертуарі концерту „України“. Відтак слідував оригінальний танок „Лист до Султана“. Помітне захоплення цим танком було, зокрема, серед молодших глядачів, які висловлювали своє задоволення і оплесками, і окликами.

Відмінною точкою був танок „Ляльки“ у вдалому виконанні Олега Куляса, Оксани Павлівської та Івана Шалеві. Це танок манексний, який теж був прийнятний теплими оплесками. Останньою точкою першої частини був танок „Вечерниці“. Він повний динаміки, яка в місцях переходить прямо в неймовірне темпо. Рясні оплески додавали танцюристам заохоти, а танюристи, здавалося, виконували танок ще з більшою напругою.

Отже, головню англомовні книжки, яких вже не потребує, просимо дарувати й для публічної бібліотеки (купельного resortу над океаном) в Маймі Біч, Флориди, пересилаючи їх на адресу відомого підприємця: Lubomir Trach, 8200 Byron Ave. Miami Beach, Fla. 33141; tel. (305) 866-0777

М. Паламар
Філадельфія

УЗВІДОМЛЕННІ ГОЛОВНОГО командування норвезької армії говориться, що в останніх трьох місяцях на військовій летища в ССР, в тому числі на летище Кольської півострова, Советський Союз перекинув нові бомбардувальники далеких полетів типу ТУ-26, які в головній квартирі Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) називають „Бекфас“. Полет таких літаків становить 2,5 тисячі миль. Основним завданням цих бомбардувальників є знищувати великі морські одиниці, зокрема літаководи.